

До перемишлян

Микола Устиянович

Перемишляни, Володаря діти!
Краснії щепи винниці Івана!
Для вас збирає золотії квіти
Мати Галича, столиця Романа.
На вас глядіють Трембовлі розломи,
Земля Василька, героя сліпого,
На вас Льва кротка гордії хороми,
Чудуясь, з тина позирають свого.

О чесні діти, праві сини Русі,
Святої Русі, Русі возлюбленной!
Перед лицем вашим враждебні-союзи
Щезнуть, як пітьма в згарі полуденной.
А як не згине насильність толпава,
Як розіллється терпдивості мірка,
Знайде ся скоро козацькая слава,
Знайдем Богдана, знайдем Владимирка
І поспитаєм: чия ту земля?
Чия ту мати? Чия ту столиця?